ALMINE RECH

Kadar Brock
cast with flashback cast with flashback

Nov 19 — Dec 19, 2015 | Brussels

Almine Rech Gallery heeft het genoegen de tentoonstelling met nieuwe schilderijen van de in New York gevestigde kunstenaar Kadar Brock, *cast with flashback cast with flashback,* voor te stellen. Brock toont de nieuwste werken uit drie van zijn lopende series schilderijen. De verschillende groepen werken staan met elkaar in verband. Het materiaal dat ontstaat door het afschrapen van één schilderij produceert de verfschilfers die gebruikt worden voor een ander dat op zijn beurt wordt afgeschuurd en zo het stof creëert dat voor een derde werk wordt gebruikt.

De titel van de tentoonstelling verwijst naar een toepassing in het fantasie-kaartspel *Magic: The Gathering* dat Brock geregeld speelt. De tekst 'Cast with Flashback' verschijnt wanneer een speler in staat wordt gesteld om een spreuk die al eerder werd gebruikt te hergebruiken. Door deze speciale uitzondering wordt iets dat naar het verleden had moeten worden verbannen opnieuw aanwezig en actief gesteld. Dit verwijst niet alleen naar Brocks langdurige gebruik van uit *games* afgeleide toverspreuksystemen – zowel analoge als digitale – als processen om zijn activiteiten op het doek te organiseren en te sturen. Maar het resoneert ook met Brocks verwijzingen naar een reeds bestaand picturaal vocabularium, afgeleid van het Modernisme. Deze omvatten: het *color field*, een procesmatige aanpak, een reflexiviteit van materialen en inhoud ten opzichte van de manier waarop het werk tot stand komt en de materiële omstandigheden van het schilderen zelf. Brock ontleent deze bewust uit de gereedschapskist van de kunstgeschiedenis en hergebruikt ze op wijzen die, net als de opnieuw aangewende spreuken, uit het verleden worden gehaald, om opnieuw te worden gehanteerd als actieve elementen in het heden.

De verdubbeling van de titel verwijst naar een fout die alleen bestaat in de online versie van het spel, waardoor de tekst twee keer wordt weergegeven wanneer de spreuk wordt gebruikt. Brock houdt van de manier waarop dit suggereert hoe de digitale ruimte een omgeving is waar dingen vervormd en vermenigvuldigd worden terwijl ze doorheen verschillende netwerken circuleren; op die manier krijgen we in bepaalde gevallen op nieuwe wijzen toegang tot oude zaken. Door zijn werk laat Brock zien dat dit ook modernistische benaderingswijzen tot de taak van het maken van een overtuigend beeld inhoudt. Brock meent ook uitdrukkelijk dat het resultaat van zijn manipulaties meer invloed hebben dan het schilderij waar hij mee begint. Dit positioneert Brock resoluut binnen een jongere generatie die de veranderende status van de schilderkunst als medium thematiseert. Samen met zijn tijdsgenoten beschouwt Brock de gestuur niet langer enkel als leeg gebaar. In plaats daarvan wordt ze nieuw leven ingeblazen met tal van nieuwe gebaren zoals het vegen over, en aantikken van, touchscreens. Dit maakt ons op zijn beurt opnieuw bewust van andere manieren van handelen, waaronder ook de werkmanachtige gebaren van schuren, gieten, enz. die Brock in de studio gebruikt.

Wat de drie reeksen van schilderijen die hier te zien zijn betreft, ze beginnen allemaal als conventionele schilderijen die Brock produceert met alle ongedwongen uitspattingen en vrijheden die inherent zijn aan de oude, romantische ideeën rond directe, intuïtieve schilderpraktijken. Hij kan er gebruik van maken omdat hij weet dat ze dadelijk zullen worden gewist door zijn schuurmachine. Van hieruit produceert Brock zijn geschuurde schilderijen door middel van een zorgvuldig, arbeidsintensief proces waarbij al zijn geverfde toetsen eerst worden afgeschraapt, en daarna geschuurd, waardoor een subtiel, afgesleten kleurverloopeffect ontstaat. Dit wordt door Brock versterkt door de zorgvuldige toevoeging van een groot aantal lagen industriële primer en spuitverf. Het proces van schrapen en schuren, zelfs al wist het Brocks originele toetsen, creëert nieuwe en bewaart de geschiedenis van het proces doorheen de bruisende roze en blauwe kleuren die overblijven. Andere formeel interessante elementen in deze werken zijn de gaten en scheuren die door Brock met een scheermes in het doek worden gemaakt.

Deze gebaren genereren op hun beurt andere series werken, namelijk die die zijn geproduceerd door het samenvoegen van de verfschilfers die van het schilderij vallen tijdens het schrapen. Een andere serie wordt geproduceerd door het verzamelde stof van het schuurproces tot een monochrome laag te verwerken. Dit alles maakt Brocks studio tot een soort gesloten ecosysteem. Niets gaat verloren, gezien de bijproducten van elk proces creatief worden herverdeeld in nieuwe werken. Andere series evolueren organisch naarmate Brock nieuwe manieren vindt om gebruik te maken van het residu van zijn arbeider-achtige activiteiten.

Brock wil dat de resulterende schilderijen, doorheen de juxtapositie van een reductieve kwaliteit met rustige, maar duidelijke esthetische effecten, de toeschouwer een ruimte van rust en bezinning bieden.

Alex Bacon